

Sygn. akt I C 396/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia S.R. Kinga Grzegorzczuk

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Miller

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa A. J.

przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. i (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę 35162,80 złotych

1. umarza postępowanie co do kwot:

- a) 19000 (dziewiętnaście tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia,
- b) 492 (czteryście dziewięćdziesiąt dwa) złote tytułem skapitalizowanej renty,
- c) 397 (trzysta dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem odszkodowania,

2. zasądza od Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. i (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz A. J. kwoty:

- a) 11000 (jedenaście tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 12 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- b) 2450,50 (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt 50/100) złotych tytułem skapitalizowanej renty z ustawowymi odsetkami od dnia 12 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- c) 1310,80 (tysiąc trzysta dziewięć 80/100) złotych tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 12 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego,

3. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

4. zasądza od Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. i (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz A. J. kwotę 3946,09 (trzy tysiące czterysta sześćdziesiąt dziewięć 09/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego,

5. nakazuje ściągnąć od Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. i (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę (...),81 (dwa

tysiące pięćset osiemnaście 81/100) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego,

6. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem niewydatkowanej zaliczki z sumy zaksięgowanej pod pozycją 500024401836,

7. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem niewydatkowanej zaliczki z sumy zaksięgowanej pod pozycją 500024362709.

Sygn. akt I C 396/15

UZASADNIENIE

W dniu 6 maja 2015 r. A. J. wystąpiła z pozwem przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. i (...) Spółce Akcyjnej w W. o zasądzenie następujących kwot:

- 1) 30000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 3 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
- 2) 3455 zł tytułem skapitalizowanej renty z tytułu zwiększonych potrzeb z ustawowymi odsetkami od dnia 3 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
- 3) 411,80 zł tytułem odszkodowania za zwrot kosztów leczenia z ustawowymi odsetkami od dnia 3 maja 2015 r. do dnia zapłaty

z tym zastrzeżeniem, że zapłata należności przez jednego z pozwanych zwalnia z tego obowiązku drugiego z nich. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu według zestawienia, które zostanie złożone przed zamknięciem rozprawy. W uzasadnieniu pełnomocnik powódki wskazał, że w dniu 10 stycznia 2015 r. powódka wsiadła do tramwaju. Kiedy podczas jazdy, trzymając się uchwytów, chciała zająć zwalniane miejsce siedzące, motorniczy dokonał nagłego manewru hamowania, w wyniku którego powódka przewróciła się, doznając urazu. W związku z obrażeniami powódka doznała uszczerbku na zdrowiu oraz poniosła koszty leczenia i opieki osób trzecich. W toku postępowania likwidacyjnego żaden z pozwanych nie wypłacił powódce żadnych świadczeń.

[pozew k.3-6 odwr.]

Postanowieniem z dnia 15 maja 2015 r. powódka została zwolniona od kosztów sądowych w zakresie opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 200 zł.

[postanowienie k.33]

W piśmie z dnia 23 czerwca 2015 r., wobec wypłaty na rzecz powódki przez pozwane (...) kwot: 9000 zł tytułem zadośćuczynienia, 397 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i 492 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich, pełnomocnik powódki cofnął pozew w zakresie tych kwot.

[pismo k.37]

Obaj pozwani wniesli o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

[odpowiedzi na pozew k.44-45 odwr. i 53-55]

W piśmie z dnia 8 lutego 2016 r., doręczonym pełnomocnikom obu pozwanych na rozprawie w dniu 9 lutego 2016 r., pełnomocnik powódki rozszerzył powództwo o kwotę 1296 zł z tytułu zakupu specjalistycznej lampy.

[pismo k.83-83 odwr., e-protokół rozprawy 00:03:06-00:04:14 CD k.98]

Na rozprawie w dniu 11 maja 2017 r. pełnomocnik powódki cofnął pozew w zakresie zadośćuczynienia o 10000 zł ze zrzeczeniem się roszczenia, precyzując, że powódka z tego tytułu domaga się łącznie 20000 zł, z czego w toku procesu zostało jej wypłacone już 9000 zł. Jednocześnie pełnomocnik powódki sprecyzował, że od dnia 3 maja 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. powódka dochodzi odsetek stawowych, a od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty – odsetek ustawowych za opóźnienie.

[e-protokół rozprawy 00:01:42-00:12:33 CD k.350]

Ostatecznie powódka dochodziła od pozwanych następujących kwot: 11000 zł z tytułu zadośćuczynienia, 2963 zł z tytułu skapitalizowanej renty oraz 1310,80 zł z tytułu odszkodowania tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z odsetkami.

[pismo k.354-355, e-protokół rozprawy 00:01:57-00:10:38 CD k.419]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 stycznia 2015 r. A. J. wybrała się wraz z M. B. i B. B. na pokaz garnków marki P.. Wszystkie trzy wsiadły na rogu ulic (...) w Ł. do tramwaju linii nr (...). Tego dnia padał deszcz ze śniegiem i w tramwaju było mokro. W okolicach ul. (...) powódka chciała usiąść na zwalniającym się siedzeniu. Podczas przemieszczania się obie ręce trzymała na poręczy. Kiedy zrobiła krok i nadal jedną ręką trzymała się poręczy, motorniczy gwałtownie zahamował i powódka upadła na podłogę, uderzając się o metalową płytę. Jeden z pasażerów pomógł powódce wstać i posadził ją na siedzeniu. Po wyjściu z tramwaju wszystkie trzy panie poszły na spotkanie, jednakże powódkę bardzo bolała ręka. B. B. pozostała na pokazie, a M. B. wraz z powódką udały się na pogotowie. Tam z powodu dolegliwości bólowych powódka zażyła leki przeciwbólowe.

[dowód: zeznania świadków: M. B. e-protokół rozprawy 00:31:18-00:48:49 CD k.98 i B. B. e-protokół rozprawy 00:49:37-01:03:17 CD k.98, zeznania powódki e-protokół rozprawy 00:12:32-00:27:50 CD k.419 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi powódki e-protokół rozprawy 00:05:21-00:28:10 CD k.98]

Na pogotowiu wykonano powódce prześwietlenie, które wykazało zwichnięcie prawego barku przedniego. Zwichnięcie to nastawiono ręcznie, a następnie powódce na 3 tygodnie założono opatrunek gipsowy na całą prawą rękę oraz tułów. W badaniach USG wykonanych dwa miesiące po zdarzeniu, a następnie po pół roku ujawniono utrzymujący się obrzęk w obrębie ścięgien prawego barku, a następnie zmiany wskazujące na przebyty uraz tych ścięgien. Pomimo leczenia i rehabilitacji u powódki utrzymywały się bóle prawego barku, z powodu których powódka otrzymała w 2015 r. trzykrotnie blokady dostawowe. Jeszcze we wrześniu 2016 r. u powódki utrzymywały się ograniczenia ruchomości w stawach prawego barku z towarzyszącymi temu dolegliwościami bólowymi. Koszt badania USG wykonanego dwa miesiące po wypadku wyniósł 100 zł.

[dowód: faktura k.29, zeznania świadka M. B. e-protokół rozprawy 00:31:18-00:48:49 CD k.98, zeznania powódki e-protokół rozprawy 00:12:32-00:27:50 CD k.419 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi powódki e-protokół rozprawy 00:05:21-00:28:10 CD k.98, dokumentacja medyczna k.22-28, 85, 87-90, 144-165 odwr., 182-184, 192-199 i 218-227 odwr.]

Przed wypadkiem powódka leczyła się tylko u lekarza pierwszego kontaktu. Była osobą sprawną, sama wszystko robiła w domu. Jeździła na rowerze, chodziła na basen i różne wycieczki oraz uprawiała działkę.

[dowód: zeznania świadka M. B. e-protokół rozprawy 00:31:18-00:48:49 CD k.98, zeznania powódki e-protokół rozprawy 00:12:32-00:27:50 CD k.419 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi powódki e-protokół rozprawy 00:05:21-00:28:10 CD k.98]

Po wypadku z dnia 10 stycznia 2015 r. powódka nie jeździ na rowerze, ponieważ odczuwa ból, a ponadto nie czuje się bezpiecznie, kiedy opiera prawą rękę o kierownicę. Ręka ta jest bowiem zagrożona wypadnięciem barku. Powódka musi ograniczać ruchy tą ręką i uważać, żeby znowu nie doszło do urazu. Po przedmiotowym zdarzeniu powódka musiała sprzedać działkę, ponieważ nie była w stanie jej uprawiać tak, jak wcześniej. Obecnie powódka odczuwa dolegliwości bólowe prawego barku przy zmianach pogody i wysiłku fizycznym.

[dowód: zeznania powódki e-protokół rozprawy 00:12:32-00:27:50 CD k.419 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi powódki e-protokół rozprawy 00:05:21-00:28:10 CD k.98]

Przez 10-15 dni po wypadku powódka nie mogła spać. Bolał ją bark i musiała siedzieć w fotelu. Nie mogła też się sama ubrać. Czuła się jak kaleka. Po zdjęciu gipsu w dniu 2 marca 2015 r. powódka miała takie odczucia, jakby nie miała prawej ręki i musiała ją sobie podtrzymywać drugą ręką. Dostała skierowanie na rehabilitację z adnotacją „pilne”, jednakże z uwagi na bardzo długi czas oczekiwania na zabiegi w ramach NFZ musiała skorzystać z rehabilitacji prywatnie. Koszty zabiegów rehabilitacyjnych wyniósł 255 zł. Po przedmiotowym zdarzeniu do powódki przychodziły koleżanki, sąsiedzi i dzieci, aby jej pomóc.

[dowód: faktura k.29 odwr., zeznania świadka M. B. e-protokół rozprawy 00:31:18-00:48:49 CD k.98, zeznania powódki e-protokół rozprawy 00:12:32-00:27:50 CD k.419 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi powódki e-protokół rozprawy 00:05:21-00:28:10 CD k.98]

W wyniku wypadku z dnia 10 stycznia 2015 r. powódka doznała zwichnięcia prawego stawu barkowego – zespołu bolesnego prawego barku z upośledzeniem funkcji. Z ortopedycznego punktu widzenia przedmiotowe zdarzenie spowodowało u powódki 8 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Rozmiar cierpień fizycznych powódki był średni w początkowym okresie, a następnie zmniejszał się. Skutki wypadku mogły powodować utrudnienia w życiu codziennym powódki oraz konieczność pomocy osób trzecich w wymiarze 6 godzin dziennie przez 3-5 tygodni od zdarzenia, co wiązało się z unieruchomieniem gipsowym i okresem bezpośrednio po zdjęciu opatrunku gipsowego, a następnie przez kolejne 3 miesiące w wymiarze 2-3 godzin dziennie. Obecnie powódka może wymagać pomocy osób trzecich przy wykonywaniu ciężkich prac fizycznych i pracach na wysokości. Stan zdrowia powódki jest utrwalony i nie należy oczekiwać istotnych zmian. Powódka wymaga kontynuacji leczenia rehabilitacyjnego w celu zapobieżenia pogłębienia dysfunkcji prawego stawu barkowego, co jest możliwe do osiągnięcia, korzystając z dwóch cykli rehabilitacji rocznie w ramach NFZ.

[dowód: pisemna opinia biegłego ortopedy k.209-212]

Upadek w tramwaju spowodowany nagłym szarpnięciem pojazdu tłumaczy powstanie obrażeń takich, jak stwierdzono u powódki. Biorąc pod uwagę, że zwichnięciu towarzyszyły uszkodzenia ścięgien, to należy wnosić, że leczenie, a zwłaszcza dolegliwości bólowe i ograniczenie ruchomości, mogło mieć charakter długotrwały, a w pewnym zakresie nawet trwałe.

[dowód: pisemna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej k.391-395 odwr.]

Z neurologicznego punktu widzenia powódka w wyniku wypadku z dnia 10 stycznia 2015 r. nie doznała obrażeń ani uszkodzeń w zakresie układu nerwowego, a tym samym nie doznała uszczerbku na zdrowiu. Stan neurologiczny powódki jest dobry. Nie ma odchyleń w zakresie układu nerwowego.

[dowód: pisemna opinia biegłego neurologa k.174-181]

Po wypadku ruch uliczny wywoływał początkowo u powódki strach. Bała się jeździć środkami transportu publicznego. Nadal kiedy do nich wsiada, to od razu patrzy, czy może usiąść.

[dowód: zeznania powódki e-protokół rozprawy 00:12:32-00:27:50 CD k.419 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi powódki e-protokół rozprawy 00:05:21-00:28:10 CD k.98]

Aktualny stan psychiczny powódki jest poprawny. Powódka nie przyjmuje leków psychotropowych. Z psychiatrycznego punktu widzenia nie doznała uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem z dnia 10 stycznia 2015 r. Przez dwa miesiące po przedmiotowym zdarzeniu zakres cierpień psychicznych powódki był umiarkowany z uwagi na jej wiek i poczucie niepełnosprawności, a następnie zmniejszał się. Powódka nie miała zaburzeń psychicznych, które by uzasadniały korzystanie przez nią z pomocy osób trzecich w celu zaspakajania jej potrzeb życiowych. Rokowania na przyszłość co do stanu psychicznego powódki są pomyślne.

[dowód: pisemna opinia biegłej psychiatry k.241-258]

Stawka pełnej odpłatności za usługi opiekuńcze, według (...) Komitetu Pomocy (...), w okresie od lipca 2013 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. w dni powszednie na terenie Ł. wynosiła 11 zł/h, przy czym w soboty, niedziele i święta stawka ta wynosiła 200 % stawki w dni powszednie. Od stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. stawka ta wynosiła odpowiednio 18,60 zł/h i 22 zł/h.

[okoliczność bezsporna]

Na maści i kremy lecznicze zalecone przez lekarzy w związku ze zdarzeniem z dnia 10 stycznia 2015 r. powódka wydała łącznie 56,80 zł.

[dowód: faktury k.30-30 odwr.]

W związku z przedmiotowym wypadkiem powódka zakupiła lampę Medolight za kwotę 1296 zł. Jest to aparat wykorzystujący diody elektroluminescencyjne do kontaktowej światłoterapii i został zatwierdzony jako urządzenie medyczne według dyrektywy Unii Europejskiej 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych. Na zakup lampy powódka zdecydowała się po rozmowie z rehabilitantem, który poinformował powódkę, że urządzenie to może jej pomóc w uśmierzeniu lub łagodzeniu bólu. Po jej użyciu powódka odczuwa poprawę.

[dowód: faktura k.86, broszura k.278-297, zeznania powódki e-protokół rozprawy 00:12:32-00:27:50 CD k.419 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi powódki e-protokół rozprawy 00:05:21-00:28:10 CD k.98]

Powódka zgłosiła szkodę obu pozwany w piśmie datowanym 27 marca 2015 r., które zostało doręczone Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w Ł. w dniu 20 kwietnia 2015 r., a ubezpieczycielowi – w dniu 10 kwietnia 2015 r.

[dowód: pismo k.11-13 i 105 odwr.-107 odwr., potwierdzenia odbioru k.15-15 odwr.]

W dniu 18 czerwca 2015 r., a zatem już po wytoczeniu powództwa, pozwane (...) przyznało i wypłaciło powódce kwoty: 9000 zł tytułem zadośćuczynienia, 492 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich i 397 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

[dowód: pismo k.38-38 odwr.]

Sąd nie zrealizował wniosku dowodowego zawartego w pkt 3 odpowiedzi na pozew (...) z wagi na jego cofnięcie (e-protokół rozprawy 01:08:33-01:12:18 CD k.98).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Z uwagi na cofnięcie powództwa w zakresie zadośćuczynienia w zakresie łącznej kwoty 19000 zł, skapitalizowanej renty w zakresie kwoty 492 zł i odszkodowania w zakresie kwoty 397 zł, Sąd w pkt 1 wyroku na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie co do tych kwot.

W rozpoznawanej sprawie pozwani nie kwestionowali zasady swojej odpowiedzialności. Ubezpieczyciel podnosił jedynie, że jest wątpliwe, aby uraz, jakiego doznała powódka, powstał w opisywanych przez nią okolicznościach.

Ponadto obaj pozwani podnosili, że dochodzone kwoty są nieadekwatne do rozmiaru krzywdy poniesionej przez powódkę w związku z wypadkiem z dnia 10 stycznia 2015 r.

Z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej wydanej w toku niniejszego procesu jednoznacznie wynika, że upadek w tramwaju spowodowany nagłym szarpnięciem pojazdu, a więc w okolicznościach takich, jak od początku wskazywała powódka i dwaj naoczni świadkowie zdarzenia, tłumaczy powstanie obrażeń takich, jakie stwierdzono u powódki, a biorąc pod uwagę, że zwichnięciu towarzyszyły uszkodzenia ścięgien, to należy wnosić, że leczenie a zwłaszcza dolegliwości bólowe i ograniczenie ruchomości mogło mieć charakter długotrwały a nawet w pewnym zakresie trwały.

Zgodnie z treścią przepisu art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie rozumieniem pojęcia „odpowiednia suma” należy rozumieć przez nią kwotę pieniężną, której wysokość utrzymana jest w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa oraz dostosowaną do okoliczności konkretnego wypadku. Sąd musi uwzględnić wszystkie okoliczności danego zdarzenia, a zwłaszcza rodzaj obrażeń i rozmiar związanych z nimi cierpień fizycznych i psychicznych, stopień kalectwa, poczucie nieprzydatności, konieczność korzystania ze wsparcia bliskich. Zadośćuczynienie powinno bowiem spełniać funkcję kompensacyjną (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 17.09.2010 r., II CSK 94/10, publ. Rzeczposp. PCD 2010/220/3 oraz z dnia 5.12.2006 r., II PK 102/06, publ. OSNP z 2008 r., nr 1-2, poz. 11).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności z opinii biegłego chirurga ortopedy wydanej w toku niniejszego postępowania, wynika, że w wyniku przedmiotowego wypadku powódka doznała zwichnięcia prawego stawu barkowego – zespołu bolesnego prawego barku z upośledzeniem funkcji.

Krótko po zdarzeniu powódka udała się na pogotowie, gdzie wykonano jej prześwietlenie prawej ręki, a następnie ręcznie nastawiono zwichnięcie barku i zaopatrzono powódkę w opatrunek gipsowy, obejmujący nie tylko prawą rękę ale i cały tułów. Gips zdjęto powódce po trzech tygodniach. Badania USG wykonane dwa i osiem miesięcy po zdarzeniu wykazały utrzymujący się obrzęk w obrębie ścięgien prawego barku, a następnie zmiany wskazujące na przebyty uraz tych ścięgien. Pomimo podjętego leczenia i szybkiej rehabilitacji powódka nadal odczuwała bóle prawego barku, z powodu których w 2015 r. otrzymała trzy razy blokady dostawowe.

Przed wypadkiem powódka była osobą zdrową, samodzielną i aktywną fizycznie – jeździła na rowerze, pływała, chodziła na spacer, uprawiała działkę. Leczyła się jedynie u lekarza pierwszego kontaktu. Na żadne choroby przewlekłe nie cierpiała.

W wyniku urazu doznanego podczas wypadku z dnia 10 stycznia 2015 r. powódka doznała 8 % trwałego uszczerbku na zdrowiu z ortopedycznego punktu widzenia. Rozmiar jej cierpień fizycznych początkowo był średni, a następnie zmniejszał się. Przez dwa miesiące po przedmiotowym zdarzeniu zakres cierpień psychicznych powódki był umiarkowany z uwagi na jej wiek i poczucie niepełnosprawności, a następnie zmniejszał się. Skutki wypadku powodowały utrudnienia w życiu codziennym powódki oraz konieczność pomocy osób trzecich, która jest niezbędna do chwili obecnej przy ciężkich pracach fizycznych i pracach na wysokości. Powódka stosowała leki przeciwbólowe. Obecnie dolegliwości bólowe prawego barku odczuwa przy zmianie pogody i wysiłku fizycznym. Po wypadku powódka chodziła prywatnie na rehabilitację, albowiem w ramach NFZ czas oczekiwania na zabiegi był za długi. Obecny stan zdrowia powódki jest utrwalony i nie należy oczekiwać istotnych zmian. Powódka wymaga kontynuacji leczenia rehabilitacyjnego celem zapobieżenia pogłębieniu się dysfunkcji prawego stawu barkowego. Cel ten można osiągnąć poprzez zastosowanie dwóch cykli rehabilitacyjnych w ramach NFZ w ciągu roku.

Określając wysokość należnego zadośćuczynienia, Sąd miał na uwadze powyższe okoliczności, jak również rozmiar doznanej krzywdy, stopień oraz czas trwania cierpień fizycznych, przebieg i czas leczenia oraz prognozy na przyszłość i wiek powódki.

Zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny, co oznacza, że nie może ono być symboliczne ani też nadmiernie wysokie w stosunku do doznanej krzywdy. Sąd uznał, że kwotą adekwatną do rozmiaru krzywdy, jakiej powódka doznała w związku ze zdarzeniem zaistniałym w dniu 10 stycznia 2015 r. jest kwota 20000 zł. Po wytoczeniu powództwa ubezpieczyciel wypłacił powódce z tytułu zadośćuczynienia kwotę 9000 zł. Sąd zasądził zatem od pozwanych na rzecz powódki dalsze zadośćuczynienie w kwocie 11000 zł (20000 – 9000).

Powódka dochodziła również skapitalizowanej renty z tytułu zwiększonych potrzeb, tj. zwrotu kosztów pomocy osób trzecich. Początkowo z tego tytułu powódka dochodziła kwoty 3455 zł, jednakże po wypłacie przez (...) z tego tytułu 492 zł, pełnomocnik powódki popierał żądanie zapłaty renty w kwocie 2963 zł (3455 - 492).

Zgodnie z art. 444 § 1 zd. 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Stosownie do § 2 cytowanego przepisu, w sytuacji gdy poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Jeżeli w chwili wydania wyroku szkody nie da się dokładnie ustalić poszkodowanemu może być przyznana renta tymczasowa (§ 3).

Z uzasadnienia pozwu wynika, że zwrotu kosztów opieki osób trzecich powódka dochodziła za okres od wypadku, tj. 10 stycznia 2015 r., do końca marca 2015 r., wskazując, że do końca stycznia 2015 r., tj. przez 20 dni, powódka wymagała tej opieki przez 6 godzin dziennie, w lutym 2015 r. – przez 4 godziny dziennie, a w marcu 2015 r. – przez 3 godziny dziennie.

Mając na uwadze powyższy zakres dochodzonej skapitalizowanej renty oraz treść opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy i wnioski w niej zawarte, Sąd przyjął, że powódka wymagała opieki osób trzecich przez pierwsze 20 dni w wymiarze 6 godzin dziennie, zaś w lutym (28 dni) i marcu (31 dni) w wymiarze 2,5 godzin dziennie. Przyjmując stawkę za sprawowanie opieki w wysokości 11 zł za jedną roboczogodzinę, powódce należy się zwrot kwoty 2942,50 zł [(20 dni × 6 h × 11 zł) + (28 dni × 2,5 h × 11 zł) + (31 dni × 2,5 h × 11 zł)]. Uwzględniając wypłatę z tego tytułu kwoty 492 zł, do zasądzenia na rzecz powódki pozostaje kwota 2450,50 zł (2942,50 – 492).

Powódka dochodziła również zwrotu kosztów leczenia. Łącznie z tego tytułu powódka dochodziła w toku niniejszego procesu kwoty 1707,80 zł, na którą składały się: 255 zł za zabiegi rehabilitacyjne, 100 zł za odpłatne badanie USG prawego barku po zdjęciu gipsu, 56,80 zł za maści i kremy lecznicze oraz 1296 zł za zakup lampy Medolight. Z uwagi na wypłatę w toku postępowania z tytułu odszkodowania kwoty 397 zł, pełnomocnik powódki ostatecznie popierał powództwo w tym zakresie co do kwoty 1310,80 zł.

Do kosztów leczenia zalicza się nie tylko koszty leczenia medycznego (np. zakup leków, koszt operacji lub zabiegów medycznych) ale również koszty związane z procesem zdrowienia, jak np. koszty rehabilitacji pomagającej przywrócić a następnie utrzymać sprawność organizmu czy ziołowe preparaty wspomagające leczenie.

Pozwani nie zakwestionowali skutecznie zasadności i wysokości kosztów leczenia poniesionych przez powódkę. Powódka przedstawiła rachunki i faktury za wszystkie poniesione z tego tytułu wydatki. Z opinii biegłego ortopedy wynika, że rehabilitacja powódki nie tylko była ale i nadal jest wskazana. W rozpoznawanej sprawie powódka zdecydowała się na prywatną rehabilitację po zdjęciu gipsu, której koszt wyniósł 255 zł, albowiem czas oczekiwania na zabiegi w ramach NFZ był zbyt długi. Fakt paromiesięcznego oczekiwania na rehabilitację w ramach NFZ jest okolicznością powszechnie znaną. Okolicznością bezsporną i notoryjną jest również to, że im wcześniej rozpoczęta jest rehabilitacja, tym jej skutki są lepsze i trwalsze. Brak jest również podstaw do zakwestionowania wydatku 100 zł za badanie USG prawego barku po zdjęciu gipsu oraz 56,80 zł za maści i kremy lecznicze celowe ze względu na występujące i utrzymujące się u powódki po przedmiotowym wypadku dolegliwości bólowe.

Kwestią sporną między stronami, jeśli chodzi o zwrot kosztów leczenia, był zwrot kosztów zakupu lampy Medolight. Urządzenie to zostało zakupione przez powódkę po uzyskaniu informacji od rehabilitanta, że lampa tego rodzaju

będzie pomocna z uśmierzaniu dolegliwości bólowych. Powódka potwierdziła, że stosowanie naświetleń tym urządzeniem faktycznie przynosi jej ulgę. W swojej uzupełniającej opinii pisemnej biegły chirurg ortopeda oświadczył, że nie zna zasad działania tej lampy, w związku z czym nie może wypowiedzieć się na temat tego, czy jej zakup był celowy i uzasadniony. Pełnomocnik powódki złożył do akt broszurę informacyjną dotyczącą spornego urządzenia, z której wynika, że jest to aparat wykorzystujący diody elektroluminescencyjne do kontaktowej światłoterapii i został zatwierdzony jako urządzenie medyczne według dyrektywy Unii Europejskiej 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych. Pozwani nie wykazali okoliczności przeciwnej. W ocenie Sądu jest to zatem lampa wspomagająca leczenie, chociażby poprzez uśmierzanie dolegliwości bólowych powódki związanych z wypadkiem z dnia 10 stycznia 2015 r., a zatem zasadne jest żądanie przez powódkę zwrotu kosztów jej zakupu.

Reasumując, Sąd zasądził na rzecz powódki odszkodowanie w łącznej kwocie 1310,80 zł, uwzględniając wypłaconą z tego tytułu wcześniej w toku postępowania kwotę 397 zł (1707,80 - 397).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. i w zw. z art. 817 § 1 k.c., mając na uwadze datę zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził in solidum od pozwanych na rzecz powódki kwoty jak w pkt 2 wyroku. W pozostałej zaś części oddalił powództwo jako niezasadne (pkt 3 wyroku).

O kosztach procesu w pkt 4 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powódka wygrała proces praktycznie w całości, ulegając w nieznaczącej części swego roszczenia w zakresie skapitalizowanej renty i odsetek. Pozwani są zatem zobowiązani in solidum do zwrotu na rzecz powódki wszystkich kosztów procesu w łącznej wysokości 3946,09 (200 zł - opłata od pozwu, 1329,09 zł – wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 2400 zł - koszty zastępstwa procesowego i 17 zł - opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa).

Stosownie do art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 785 z późn. zm.) w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd w pkt 5 wyroku nakazał pobrać od pozwanych in solidum na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2518,81 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, na które złożyły się: 1494 zł (część opłaty sądowej od pozwu, od której powódka została zwolniona), 65 zł (opłata sądowa od rozszerzonej części powództwa) i 959,81 (część wynagrodzenia biegłych wypłacona tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa).

Z uwagi na to, że z zaliczki uiszczonej przez pozwane Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w Ł. nie została wydatkowana kwota 50 zł, a z zaliczki uiszczonej przez pozwane (...) nie została wydatkowana kwota 500 zł, Sąd na podstawie art. 113 § 1 cyt. ustawy o kosztach sądowych orzekł jak w pkt 6 i 7 wyroku.